ostis apteeker Justus Pfahler raelt apteegi kõrval asuva platsi turul, kus enne olid seisnud kingseppade poed [107] ja kolm aastat hiljemini läks tema kätte ka apteek [108], mida ta kasustas rendi alusel 1642. aastani [109].

Schenckingi maja müügilepingus oli raad kohustunud sealt lahkuma 1-seks jaanuariks 1642 [110]. Väike raekoda, mis oli eelmistel aastatel seks puhuks küll korda seatud, ei võinud aga pakkuda küllaldast ruumi linna-

TARTU TURG 1675. A.

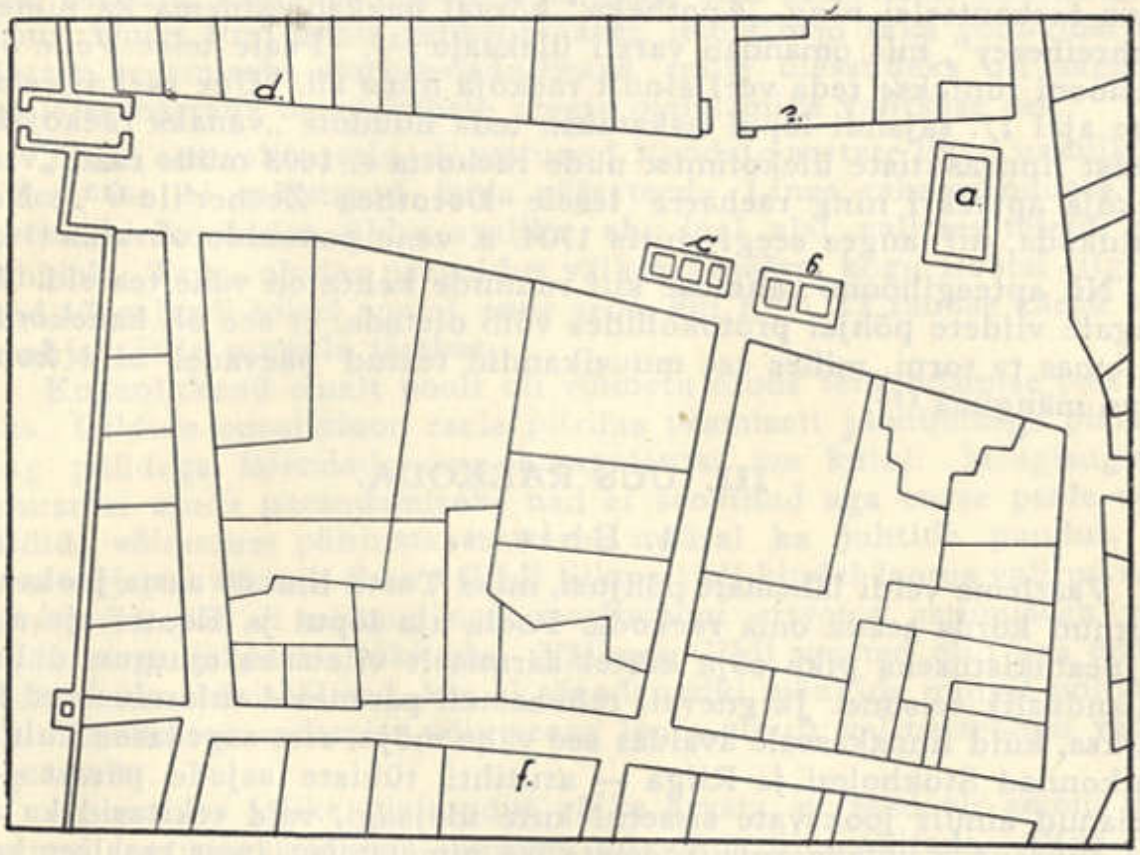


Joon. 1. a. Vana raekoja varemed. b. Endine linnaapteek, käsiteldaval ajal raekoda. c. (Väike) kaalukoda. d. Piiskopiaegne linnaapteegi krunt. e. Piiskopiaegne rahapaja krunt. f. Ouekohtu maja.

asutiste mahutamiseks, kuna seal asus pealegi juba, nagu nägime, aktsiisikamber. Kui nüüd apteeker Justus Pfahler, kes oli ehitanud nähtavasti enesele omas majas Küütri tänava nurgal uued apteegiruumid, 3. veebruaril 1642 keeldus linnaapteegi hoone edaspidisest kasustamisest [111],

[107]) Wybers, R. B. (A. 10), f. 15a.
[108]) P. C. 1623, (C. 18), lk. 292.
[109]) P. C. 1642, (C. 20), lk. 897.
[110]) Vt. Schenckingi maja ostu-müügi leping (XVIII. 1).
[111]) P. C. 1642, (C. 20.), lk. 897. E. Seuberlich'i artiklis „Die ältesten Apotheken Liv- und Estlands" II, Sb. d. C. f. C. u. A. 1912, lk-l 227 avaldatud arvamine, Pfahler olevat varsti pärast 1642. aastat omandanud linnalt apteegi „als privates, erbliches Eigentum", ei ole millegagi põhjendatud. Üldse leidub selle töö Tartut käsitlevas osas kaunis palju vigu ja arusaamatusi.